

یادداشت

سناریوهای آینده روابط ایران و ایالات متحده آمریکا

پرهام پورمضان

پژوهشگر علم‌سیاست

روابط ایران و آمریکا در عصر جمهوری اسلامی ایران تحت تأثیر عوامل متعدد و پیچیده‌ای قرار داشته است. ایدئولوژی و هویت سیاسی جمهوری اسلامی، مسائل امنیتی و نظامی، تحریم‌های اقتصادی، تحولات منطقه‌ای، نقش بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای، تحولات داخلی در دو کشور و مسائل حقوق بشری و امنیتی، از جمله مهم‌ترین عناصر تأثیرگذار بر این روابط بوده‌اند. بهبود یا تیره‌ترشدن روابط دو کشور در آینده، به تغییر در این عوامل و رویکردهای سیاسی حکمرانی دو کشور بستگی دارد. حال با توجه به موارد مذکور، در این کوتاه‌نوشته‌ار به دنبال تبیین رهیافت‌های آینده روابط جمهوری اسلامی ایران و ایالات متحده آمریکا در قالب چهار سناریو هستم که در ادامه به آن خواهیم پرداخت.

۱- ادامه تنش‌ها و تحریم‌ها

در این سناریو با به قدرت رسیدن ترامپ می‌توان انتظار داشت که احتمالاً سیاست‌های سخت‌گیرانه علیه ایران ادامه خواهد یافت. ترامپ در دوران ریاست‌جمهوری پیشین خود، برجام را ترک کرد و تحریم‌های گسترده‌ای علیه ایران اعمال کرد. این سناریو معتقد است احتمالاً این سیاست‌ها ادامه خواهد یافت و حتی ممکن است تشدید شود. به نظر می‌رسد ممنوعیت خرید نفت از ایران توسط کشورهای دیگر و محدودیت‌های شدید بر صادرات نفت ایران مهم‌ترین نوع تحریم‌های واردشده بر اقتصاد در این دوران باشد.

۲- تلاش برای مذاکره جدید

ترامپ در دوران ریاست‌جمهوری خود بارها اعلام کرد مایل به مذاکره با ایران است. اما این مذاکرات باید بدون پیش شرط و با هدف رسیدن به توافق جامع‌تر از برجام باشد. با به قدرت رسیدن مجدد او، ممکن است تلاش‌هایی برای شروع مذاکرات جدید انجام شود، اما این مذاکرات به احتمال زیاد با چالش‌های زیادی روبه‌رو خواهند شد؛ زیرا ایران و آمریکا درباره پیش شرط‌ها و اهداف مذاکرات اختلاف نظر دارند. در دیگر سخن، ایران نیز برمبنای منافع و امنیت ملی خود راهبرد تنش‌زدایی را در پیش گرفته که ممکن است به مذاکرات دو جانبه ختم شود.

۳- تشدید تنش‌های نظامی

در صورت ادامه تحریم‌ها و فشارهای اقتصادی، احتمال افزایش تنش‌های نظامی بین ایران و آمریکا وجود دارد. در دوران ترامپ، شاهد افزایش تنش‌ها در خلیج فارس و به شهادت رساندن سردار سلیمانی بوده‌ایم. با دوباره به قدرت رسیدن او، ممکن است این تنش‌ها ادامه یابد یا حتی تشدید شود. در دیگر سخن در سال‌های اخیر، شاهد چندین حمله به تانکرهای نفتی در خلیج فارس و تاسیسات نفتی در عربستان سعودی بوده‌ایم. آمریکا ایران را مسئول این حملات دانسته، درحالی‌که ایران این اتهامات را رد کرده است. این حملات باعث افزایش تنش‌ها و نگرانی‌ها در منطقه شده است. ایران و آمریکا در سال‌های اخیر، چندین نفت‌کش یکدیگر را توقیف کرده‌اند. به عنوان مثال، ایران نفت‌کش بریتانیایی (متحد آمریکا) را در پاسخ به توقیف نفت‌کش ایرانی توسط بریتانیا توقیف کرد. این اقدامات، باعث افزایش تنش‌ها و خطر درگیری‌های نظامی در خلیج فارس شده است. حمایت ایران از گروه‌های مقاومت در منطقه، مانند حزب‌الله لبنان و شبه‌نظامیان شیعه در عراق و یمن، باعث افزایش نگرانی آمریکا و متحدانش شده است. آمریکا این گروه‌ها را تهدیدی برای امنیت منطقه می‌داند و تلاش کرده است با اعمال فشار بر ایران، نفوذ این گروه‌ها را محدود کند. ایران در سال‌های اخیر، توانایی‌های موشکی و دفاعی خود را به طور قابل توجهی افزایش داده است. آمریکا این توانایی‌ها را تهدیدی برای امنیت منطقه و متحدانش می‌داند و تلاش کرده است با اعمال تحریم‌ها و فشارهای دیپلماتیک، توسعه این توانایی‌ها را محدود کند. اما رویکردهای قدرت معنایی ایران و ایالات متحده سبب این راهبرد انتخابی آمریکا شده است.

۴- تغییر در رویکرد منطقه‌ای

ترامپ ممکن است تلاش کند با تقویت همکاری‌های منطقه‌ای با متحدان سنتنی آمریکا، مانند اسرائیل و کشورهای عربی، فشار بیشتری بر ایران وارد کند. این رویکرد می‌تواند منجر به تشدید رقابت‌های منطقه‌ای و افزایش تنش‌ها در خاورمیانه شود. آمریکا تلاش کرده است با اعمال تحریم‌ها و فشارهای اقتصادی، نفوذ ایران در منطقه را محدود کند. این رویکرد، به‌ویژه پس از خروج آمریکا از برجام در سال ۲۰۱۸، تشدید شده است. در سال‌های اخیر، آمریکا تلاش کرده است حضور نظامی خود در منطقه را کاهش دهد. این رویکرد که تحت تأثیر سیاست‌های «اول آمریکا» ترامپ و تمایل به کاهش هزینه‌های نظامی شکل گرفته، باعث ایجاد خلا قدرت در منطقه و افزایش رقابت بین ایران و دیگر قدرت‌های منطقه‌ای شده است.

یکی از اصلی‌ترین دلایل تمایل ایران به مذاکره با آمریکا، تحریم‌های شدید اقتصادی است که توسط آمریکا و متحدانش علیه ایران اعمال شده است. این تحریم‌ها تأثیرات گسترده‌ای بر اقتصاد ایران داشته‌اند. از جمله کاهش درآمدهای نفتی، محدودیت در دسترسی به سیستم مالی جهانی و کاهش ارزش پول ملی. این فشارها باعث شده است ایران به دنبال راه‌حل‌های دیپلماتیک برای کاهش یا لغو تحریم‌ها باشد. اقتصاد ایران در سال‌های اخیر با مشکلات جدی مانند تورم بالا، بی‌کاری و کاهش قدرت خرید مردم مواجه شده است. مذاکره با آمریکا و کاهش تنش‌های می‌تواند به بهبود روابط اقتصادی با سایر کشورهای و جذب سرمایه‌گذاری خارجی کمک کند. این موضوع برای ایران که به دنبال بازسازی اقتصاد خود است، بسیار حیاتی است. برجام (توافق هسته‌ای ایران با گروه ۵+۱) یکی از مهم‌ترین توافقات بین‌المللی بود که در سال ۲۰۱۵ به امضا رسید. با خروج آمریکا از این توافق در سال ۲۰۱۸ و اعمال تحریم‌های بیشتر، ایران نیز راهبردهای متناسب با شرایط را در پیش گرفت. بااین‌حال، ایران همواره اعلام کرده در صورت لغو تحریم‌ها، آماده بازگشت به تعهدات خود است. مذاکره با آمریکا می‌تواند به احیای برجام و کاهش تنش‌ها در حوزه هسته‌ای کمک کند. نگارنده معتقد است در شرایط کنونی منطقه‌ای و عرصه روابط بین‌الملل نه‌تنها مذاکره و راهبرد دیپلماتیک یک راه‌حل قوی است بلکه می‌توان آن را تنها راه‌حل تأثیرگذار برای گذار به شرایط متناسب لحاظ کرد. در نهایت باید بیان کرد که آینده روابط ایران و آمریکا در زمان ترامپ یا هر رئیس‌جمهور دیگری، به عوامل متعددی از جمله رویکردهای سیاسی، تحولات منطقه‌ای و تصمیم‌گیری‌های رهبران دو کشور بستگی دارد. در حال حاضر، به نظر می‌رسد که ادامه تنش‌ها و تحریم‌ها محتمل‌ترین سناریو باشد، اما امکان تغییر در این روند در صورت تغییر شرایط سیاسی یا رویکردهای جدید وجود دارد.

هشدارهای رئیس‌جمهور آمریکا ریشه در اقدامات جنجالی پکن دارد

فرمانده وقت فرماندهی جنوبی ایالات متحده در مارس ۲۰۲۰ در یک نشست خبری در وزارت دفاع هشدار داد: «چین به‌وضوح در تلاش است تا موقعیت برتر خود را برای تأمین منافع اقتصادی‌اش در همسایگی ما به دست آورد» و این موضوع در پاناما مشهود است. دریادار کریگ فالر، پاناما را «یک متحد استراتژیک ایالات متحده» توصیف و کانال پاناما را به عنوان «یک دارایی حیاتی» و «زمینی کلیدی» معرفی کرد. او همچنین اشاره کرد که حزب کمونیست چین تحت دولت پیشین پاناما، حدود ۴۰ توافق‌نامه امضا کرده و قراردادهای فعال بندری را در دو سوی کانال به دست آورده است.

کانال پاناما یک شریان اقتصادی و استراتژیک حیاتی است که ماهانه بیش از هزار کشتی و بیش از ۴۰ میلیون تن کالا را جابه‌جا می‌کند و تقریباً پنج درصد از تجارت دریایی جهانی را شامل می‌شود. با توجه به اینکه دوسوم ترافیک تجاری آن به ایالات متحده مرتبط است، این کانال برای اقتصاد و امنیت ملی آمریکا دارد.

این کانال همچنین به عنوان مسیری کلیدی برای نیروی دریایی ایالات متحده برای انتقال کشتی‌ها و زیردریایی‌ها بین اقیانوس اطلس و اقیانوس آرام عمل می‌کند؛ قابلیتی که برای آمادگی در برابر درگیری‌های احتمالی، به‌ویژه در شرق آسیا، حیاتی است. هرگونه اختلال در این آبراه، می‌تواند نشانه‌ای از قصد حزب کمونیست چین برای تشدید تهاجم، مانند اقدام علیه تایوان، باشد. آنتونیو گرسیفو، تحلیلگر اقتصادی چین و فارغ‌التحصیل از دانشگاه نظامی آمریکا در حوزره امنیت ملی، با اشاره به موضوع‌گیری‌های اخیر دونالد ترامپ در قبال کانال پاناما و تسلط چین بر این کانال، می‌گوید: «دونالد ترامپ به‌درستی تأکید کرده است که کنترل چین بر نقاط کلیدی و فناوری در اطراف کانال پاناما، تهدیدی جدی برای امنیت ملی ایالات متحده محسوب می‌شود. با وجود اهمیت انکارنشدنی کانال پاناما، بسیاری از رسانه‌ها نگرانی‌های ترامپ را درباره افزایش کنترل حزب کمونیست چین بر این کانال که تهدیدی امنیتی برای ایالات متحده به شمار می‌رود، نادیده گرفته‌اند». گرسیفو می‌افزاید: این نگرانی‌ها جدید نیستند و حداقل به ۲۵ سال پیش بازمی‌گردند؛ همان‌طور که در اسناد کنکره سال ۱۹۹۹ به آن اشاره شده است. در آن زمان، سناتور باب اسمیت (جمهوری‌خواه از نیوهمپشایر) نسبت به کنترل چین بر بنادر دو سوی کانال هشدار داد. او به شرکت‌هاچیسون وامپوا، یک شرکت مستقر در هنگ‌کنگ با ارتباطات نزدیک به حزب کمونیست چین و ارتش آزادی‌بخش خلق، اشاره کرد که موفق به کسب قراردادهای بلندمدت برای مدیریت بنادر حیاتی پالیوآ (در سمت اقیانوس آرام) و کریستوبال (در سمت اقیانوس اطلس) شده بود. این توسعه نگرانی‌هایی را برانگیخت که چین می‌تواند از این کنترل برای محدودکردن دسترسی به کانال استفاده کند.

همچنین نگرانی‌هایی درباره توانایی پاناما در تأمین امنیت کانال پس از خروج نظامی ایالات متحده و تعطیلی پایگاه‌های استراتژیکی مانند پایگاه هوایی هاوارد مطرح شد. این پایگاه نقشی حیاتی در عملیات‌های مبارزه با مواد مخدر و دفاعی داشت. علاوه‌براین، اتهاماتی مبنی‌بر رشوهدهی چین برای به‌دست‌آوردن قراردادها، تخلفات در روند مناقصه برای مدیریت بنادر و خطرناک جاسوسی و فعالیت‌های جانیی بر جدیت این تهدید تأکید کردند.

از زمان هشدار سناتور اسمیت، تسلط اقتصادی چین بر آمریکای لاتین به طور چشمگیری افزایش یافته است. بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۰، سهم چین از صادرات آمریکای لاتین پنج برابر شد و تا سال ۲۰۲۱ حجم تجارت به ۴۵۰ میلیارد دلار رسید. سرمایه‌گذاری چین در این منطقه از ۱۳۰ میلیارد دلار فراتر رفته و شرکت‌های مرتبط با حزب کمونیست چین، کنترل بیش از ۴۰ بندر را در اختیار دارند. همچنین ۲۰ کشور آمریکای لاتین به ابتکار «یک کمربند، یک جاده» چین پیوسته‌اند.

یادداشت

جاده» چین پیوست؛ فقط یک سال پس از قطع روابط دیپلماتیک با تایوان. امروزه بنادر دو سوی کانال پاناما توسط شرکت‌هایی که با حزب کمونیست چین مرتبط هستند، مدیریت می‌شوند؛ درحالی‌که شرکت هواوی بر زیرساخت‌های مخابراتی پاناما تسلط دارد. در جزیره مارگاریتا، واقع در نزدیکی ورودی اقیانوس اطلس کانال، به گروه لندبریج، شرکتی وابسته به حزب کمونیست چین، اجاره داده شده است تا یک بندر تجارت آزاد فراتر از نظارت محلی توسعه دهد. رئیس گروه لندبریج در کنفرانس مشورتی سیاسی خلق چین که پلنفرمی مرکزی برای کارهای «جبهه متحد» پکن محسوب می‌شود، عضویت دارد؛ نهادی که در پیشبرد تبلیغات و عملیات نفوذ خارجی نقشی کلیدی دارد.

کانال پاناما که ابتدا توسط ایالات متحده ساخته و اداره می‌شد، تحت دو معاهده امضاشده در سال ۱۹۷۷ توسط رئیس‌جمهور جیمی کارتر به پاناما واگذار شد. این توافق‌ها، پاناما را ملزم می‌کرد کانال را به صورت بی‌طرفانه اداره کند و به ایالات متحده حق دخالت برای تضمین بی‌طرفی آن را می‌داد. کنترل کامل کانال در سال ۱۹۹۹ به پاناما واگذار شد، اما معاهده مربوط به بی‌طرفی و عملیات دائمی کانال پاناما همچنان به ایالات متحده این حق را می‌دهد که برای محافظت از کانال در برابر هرگونه تهدید، نسبت به بی‌طرفی آن از نیروی نظامی استفاده و دسترسی مداوم خود را تضمین کند.

اگرچه هیچ نیروی نظامی رسمی چین در کانال پاناما حضور ندارد، اتهاماتی مطرح شده که نشان می‌دهد عوامل چینی در لباس غیرنظامی ممکن است در این منطقه فعال باشند؛ مسئله‌ای که نگرانی‌هایی درباره احتمال کنترل یا مسدودکردن کانال توسط پکن در طول یک درگیری جهانی را ایجاد کرده است.

ژنرال لورا ریچاردسون، رئیس پیشین فرماندهی جنوبی ایالات متحده، هشدار داده است شرکت‌های دولتی چین نزدیک کانال می‌توانند به‌سرعت برای استفاده نظامی تغییر کاربری دهند. به طور مشابه، پروفسور آر. ایوان الیس از کالج جنگ ارتش ایالات متحده، تأکید می‌کند که حضور گسترده تجاری چین به این کشور دسترسی و دانش کافی می‌دهد تا اقدامات خرابکارانه یا ایجاد اختلال را تسهیل کند. نگرانی‌هایی نیز درباره ساخت پل چهارم بر فراز کانال مطرح شده است. برخی تحلیلگران هشدار داده‌اند این پل ممکن است به‌گونه‌ای طراحی شده باشد که در صورت نیاز، فروریخته و مسیر کانال را مسدود کند؛ موضوعی که آسیب‌پذیری کانال را همان‌طورکه در اسنادات کانال سوئز در سال ۲۰۲۱ مشاهده شد، برجسته می‌کند.

دونالد ترامپ بار دیگر نگرانی‌ها درباره اهمیت استراتژیک کانال پاناما و روابط رو به رشد پاناما با چین را مطرح کرده است. او ماه گذشته قول داد مانع از افتادن کانال به «دست‌های نادرست» شود. ترامپ پیشنهاد بازگرداندن کنترل کانال به ایالات متحده را مطرح کرد و با استناد به نگرانی‌های امنیت ملی و نقض‌های ظاهری معاهده از سوی پاناما، بر لزوم فشار دیپلماتیک برای حذف حضور رژیم چین تأکید کرد. او همچنین گزینه اقدام نظامی را در صورت لزوم رد نکرد.

یادداشت

سفتن سنگ سراچه دل

معمولاً رئیس جلسه متکلم وحده می‌شود. رئیس جلسه باید سراپا گوش باشد. برای چه افراد را دعوت کرده است؟ به خاطر دارم به محضر یکی از رؤسای قوه قضائیه که مرحوم شده است برای طرح مطلبی شرفیاب شدم. هنوز بیش از یک دقیقه از اظهارات حقیر نگذشته بود که رشته کلام را به دست گرفتند و ۲۰ دقیقه صحبت کردند. آخر هم رئیس دفتر دیده صیقل دهیم.

حتما این نوشته موجب ملال خاطر دوستان خواهد شد. ولی متصفانه درخواست می‌کنم برنامه یک ماه گذشته رئیس‌جمهور را مرور کنند یا بدهند نقادی کنیم و برنامه یک ماه آینده ایشان را هم اگر دارند ببینند نگاه قضاوت کنند که آیا این یک برنامه منظم بیکرانه و نتیجه‌بخش است یا آنکه اوقات زیادی را از دست داده‌اند. از آن طرف شیوه مرضیه‌ای هم وجود دارد که آمد که وقت ملاقات تمام شد!

خانه‌شهر تهران؟ توهم یا آرزویی شدنی؟

در تمام این سال‌ها همه منتظر بودند شهرداری ساختمان جدید بلدیه را تبدیل به یک مال تجاری با مغازه‌های لوکس بکند و به حرف من می‌خندیدند که می‌گفتم: «اینجا قرار است خانه‌شهر نام بگیرد». می‌گفتند: «دیدیم چند صاحبی توی همین خیابان لاله‌زار، دو روز ژالوبوی «خانه‌تهران» را بالای سردر خانه هنرمندان، خانه اتحادیه، عمارت عین‌الدوله و… در دست استفاده نمی‌کند، چه رسد که بخواهد از بنایی در کلیدی‌ترین نقطه قلب تهران در میدان توپخانه برای آمفی‌تئاتر و موزه استفاده کند. فراموش نمی‌کنیم که در همین سال‌های گذشته، معاون شهرداری شهرداری تهران مرمت یک بنای زیبای قاجاری در خیابان لاله‌زار (عمارت هرمز پیرنیا در همسایگی بنای زیبای مشیرالدوله پیرنیا) از سوی سازمان نوسازی را رد کرد و گفت موزه شهرداری نمی‌خواهد! به هر حال، فعال نگه‌داشتن بناهای فرهنگی کار هرکسی نیست. در هر صورت، اکنون شنیدیم که قرار است این بنای جدید بلدیه بازگشایی شود و چه خوب می‌شود که شهرداری به قول خود عمل کند؛ زیرا در بازدیدی که آبان‌ماه گذشته اعضای شورای شهر از بنا داشتند تا در جریان پیشرفت ۹۲درصدی این پروژه قرار گیرند، معاون فنی-عمرانی شهرداری اظهار کرد: ساختمان در مرحله نهایی است و تا آخر زمستان تحویل مرکز ارتباطات و امور بین‌الملل شهرداری تهران به عنوان بهره‌بردار خواهد شد تا «خانه‌شهر» به محلی برای تعامل میان شهر و شهروندان و مسئولان تبدیل شود. و معلوم نیست این اداره شهرداری چگونه ممکن است در فرهنگ پرعمده بگیرد؟ به

شرق

گزارش

هشدار ترامپ به پکن

رئیس‌جمهور آمریکا گفت در واکنش به ناگامی چین در جلوگیری از قاچاق فتانتیل به آمریکا، قصد دارد برای کالاهای وارداتی چین تعرفه ۱۰درصدی بگذارد.

ترامپ گفت دولت او می‌تواند از اول فوریه تعرفه کالاهای وارداتی چین را اجرایی کند.

رئیس‌جمهور آمریکا به خبرنگاران حاضر در کاخ سفید گفت: «به این دلیل از اعمال تعرفه ۱۰درصدی برای چین می‌گوییم که آنها فتانتیل را به مکزیک و کانادا ارسال می‌کنند.»

ترامپ افزود ممکن است از اول فوریه برای مکزیک و کانادا نیز تعرفه‌های ۲۵درصدی در نظر بگیرد؛ زیرا این دو کشور در جلوگیری از مهاجران غیرقانونی و قاچاق فتانتیل به آمریکا ناموفق بوده‌اند.

این اظهارات به دنبال انتشار یادداشتی در روز ۲۰ ژانویه مطرح شد که در آن به نماینده تجاری و وزارت بازرگانی و خزانه‌داری گفته شده رویه‌های تجاری ناعادلانه دیگر کشورها را ارزیابی کنند و اقدامات لازم را برای اصلاح امور پیشنهاد دهند. این یادداشت نماینده تجاری آمریکا را ملزم می‌کند تا اقدامات رژیم کمونیستی چین را که «نامعقول» تلقی می‌شوند یا تجارت آمریکا را «تحت فشار» قرار می‌دهند، بررسی کرده و تدابیر لازم را برای مقابله با آنها پیشنهاد دهد.

همچنین از وزارت بازرگانی و امنیت

میهن خواسته شده مهاجرت غیرقانونی

و قاچاق فتانتیل از کانادا، مکزیک و

چین را ارزیابی کرده و تدابیر تجاری

و امنیتی لازم را برای رسیدگی به این

مسائل پیشنهاد کنند.

ترامپ نخستین بار در نوامبر ۲۰۲۴

از اعمال تعرفه بر چین خبر داد و گفت رژیم چین به اندازه کافی برای جلوگیری از قاچاق فتانتیل به آمریکا تلاش نکرده است. او افزود برای مهار قاچاق مواد مخدر، به‌ویژه فتانتیل، به آمریکا مذاکرات متعددی با مقامات

چینی داشته، اما چینی‌ها به وعده‌های

خود عمل نکرده‌اند.

او در ۲۶ نوامبر ۲۰۲۴ نوشت:

«نمایندگان چین به هم گفتند شدیدترین مجازات خود را که همان اعدام است، برای فروشندگان مواد مخدر که در چین انجام این کار بازرداشت می‌شوند، در نظر می‌گیرند. اما متأسفانه هرگز به قول خود عمل نکردند و مواد مخدر عمدتاً از طریق مکزیک و به شکلی بی‌سابقه به آمریکا سرازیر می‌شود. تا زمانی که این روند متوقف نشود، برای چین ۱۰ درصد تعرفه اضافی می‌گذاریم که بالاتر از همه تعرفه‌هاست و بر محصولات پرشماری که از این کشور وارد ایالات متحده می‌شوند، اعمال می‌شود.»

فتانتیل یک ماده افیونی مصنوعی قوی است که علت اصلی مرگ‌ومیر آمریکایی‌های ۱۸ تا ۱۵ساله محسوب می‌شود. به گزارش مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌ها، بیش از ۱۰۷ هزار مرگ ناشی از بیش‌مصرفی در سال ۲۰۲۳ در آمریکا به ثبت رسیده که بیشتر آنها به فتانتیل مربوط می‌شوند.

شرکت فردا دیزل موتور

واقع در منطقه ویژه اقتصادی گمرک سلنچگان جهت فروش ضایعات از علاقه مندان به این امور جهت بازدید دعوت به عمل می آید.
۹ قم سلنچگان منلقه ویژه اقتصادی گمرک خیابان استاندارد خیابان اقتصاد پلاک ۰۹۳۶۵۴۸۲۰۳۴۴ ناصر

سند کمپانی موتورسیکلت BENELLI رنگ مشکی مدل ۱۳۹۶ به شماره پلاک ایران ۱۳۳-۲۹۲۳۷۰ و شماره موتور 0249N23190314 و شماره شاسی N23DDBJDFH1J02777 مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

اعلام مفقودی

قرارداد پیش فروش تنظیمی بین اینجناب حسین آقایی فرزند ارسطو به شماره ملی ۰۳۱۲۰۲۲۰۹۳۰ بعنوان خریدار و شرکت آشیان آفرین آسایش خاتم با مدیر عاملی حسین مروتی بعنوان فروشنده در پروژه مسکونی اطلس ابرج خاتم ۲ به شماره قرداد ۲۱۵ در تاریخ۰۳/۰۳/۱۴۰۳مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.